

Slovenski REPUBLIKANEC

(prej Avtonomist)

Glasilo Slovenske Republikanske Stranke kmetov in delavcev.

Uradništvo in upravnništvo v Ljubljani, Breg št. 12. II.
Telefon 119.

Izhaja vsak petek.

Mesečna naročnina 5 Din. — Cene oglasov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Pri malih oglasih vsaka beseda 50 par.

Št. 50.

Ljubljana, dne 12. decembra 1924.

Leto IV.

Kaj hočemo?

Lastno zakonodajo na lastnih tleh vzrastlega slovenskega ljudstva!

Naša moralna zmaga.

Ali berete časopise? Da, vi jih berete in sicer jih berete zelo pazljivo, ker imate sedaj na zimo dovolj prostega časa.

Ali ste že našli v kakšnem slovenskem časopisu v najnovejšem času kakšno odkrito izjavo proti republikli ali pa odločno izjavo za monarhijo? — Da, našli ste jo! Našli pa ste par takih klavnih izjav samo v »Jutru« in v »Narodu«, torej v listih, na katerih politične nauke še občutana koza nič več ne da!

Ali obiskujete politične shode? Da, vi jih obiskujete! Ali pa ste že slišali le enega govornika, ki bi bil pred vami javno in določno govoril za monarhijo in proti republikli? Niste ga slišali! Danes smo namreč že tako daleč, da se pred kmeti in delavci nihče več ne upa javno zagovarjati monarhije in nihče več se javno ne upa nastopiti proti republikli!

Takšen je danes političen položaj v Sloveniji. Da je res takšen, o tem se lahko prepriča vsak sam, kdor zna brati časopise in kdor ne pozabi ušes doma, če gre na ta ali

na oni shod.

Ta položaj je dokaz naše naravnost sijajne moralne zmage. Če se kakšna ideja enkrat tako globoko ukorenini v ljudskih sroih kakor se je republikanska, tako da se sploh nihče več ne upa javno nastopiti proti njej, potem z mirno vestjo lahko govorimo o moralni zmagi, kateri mora prej ali slej slediti tudi zmaga v volilnih številkah!

Naša moralna zmaga pomeni za politični razvoj celokupnega slovenskega naroda velikanski napredek. Zmaga republikanske misli med nami je za nas prvi korak do modernega demokratičnega naziranja in do končnega uveljavljenja pravih demokratičnih načel tudi med Slovenci.

Naša moralna zmaga naj nas še nadalje bodri in krepi še za nadaljnje delo! Mi ne smemo odnehati, dokler ne bo zadnji slovenski pastir na najvišji slovenski planini ponosno rekel: Tudi jaz sem slovenski republikanec! Tudi jaz se čutim gospoda na svoji zemlji!

Načela in kompromisi.

Ponudba takozvanih komunistov odbita!

Pokrajinsko tajništvo takozvane komunistične stranke za Jugoslavijo nam je s posebnim dopisom, ki je bil poln običajnih fraz brez vsakega zamisla in resnosti, sporočilo, da želi pri bodočih volitvah nastopiti v Sloveniji skupno z našo SRS kot »Delavsko-kmečki republikanski blok«. V smislu tozadevnega sklepa glavnega odbora SRS smo odgovorili, da bo nastopila SRS v Sloveniji samostojno, povabili pa smo komunistično delavstvo, da se našemu socialnemu in političnemu pokretu enostavno pridruži v svojem lastnem interesu.

Komunistično glasilo »Delavsko-kmetijski list« se zaradi tega v svoji zadnji številki od 4. decembra t. l. nad nami silno huduje in nas zmerja, da smo republikanci samo v besedah. Poleg tega meša v to vprašanje tudi čisto brezpomembna osebna vprašanja.

Na to hočemo enkrat za zmeraj pribiti, zakaj mi ne moremo s takozvanimi komunisti iti skupaj. Razložili bomo to po vrsti.

Kmečki dom!

Mi nismo komunisti v njihovem smislu in pomenu besede. Mi smo marveč pripadniki kmečke lastnine, kmečkega doma kot jedra našega kmečko-delavskega naroda. Vemo, da je ruski narod lahko na svoj način srečen. Na čisto svoj način pa more biti srečen tudi kmečki in delavski narod slovenski. Mi imamo tradicijo demokracije, ki je ruskega narodu v vsej njegovi zgodovini popolnoma neznana reč. Kar je za Rusijo dobro, ni dobro tudi za vse druge. Vsak narod ima svoje navade in običaje, svoje politične tradicije, svoje socialne potrebe in svoje možnosti napredka. Kar je vsem skupno, so le poglavitna načela,

splošne kulturne in socialne smeri. Mi temeljimo na svoji rodni zemlji zelo globoko in moremo od drugih narodov sprejemati le to, kar nam ugaja in kar je v skladu z našimi političnimi in socialnimi potrebami. Kmečka hiša ne potrebuje pohištva, ki je morda lepo in pripravno za kakšno knežjo palačo. In kadar hočejo v kakšni palači posnemati kmečke mize in stole in ure in postelje, tedaj se gospoda — samo pači. V tem je razlika med nami in takozvanimi »jugoslovanskimi« komunisti. Naši komunisti so kakor šablona po kateri bi radi ves svet stavili v eno skupno uniformo, kakor hoče na drugi strani današnji režim vse Slovence, Hrvate, Srbe, Črnogorce, Bosance, Madžare, Nemce, Slovake itd. stlačiti tudi v eno samo enotno »jugoslovansko« karsarno!

Naši takozvani komunisti se od Rusije niso naučili ničesar; izposodili so si tam le svoj šild in svojo uniformo. Čisto prezrli so pa, da potrebuje v boju mali David čisto drugačnega orožja kot pa veliki Goljat.

Nočemo nobenih diktatur!

Naši takozvani komunisti so zastopniki diktature. Mi nasprotno vsako diktaturo odklanjamo. Pri nas imamo dve organizaciji, ki oznanjate evangelij socialne in politične diktature. To je na eni strani »Orjuna« s svojo zgolj nacionalistično teorijo, na drugi strani pa takozvani jugoslovanski komunisti zopet s svojo drugo diktaturo, ki so jo čisto enostavno preplonkali iz ruskih razmer, katere so vendarle precej drugačne od naših. Mi smo za pravo in resnično demokracijo, to je za samovlado ljudstva! Ker pa je naš narod pretežno kmečki, zato gre kmečkemu prebivalstvu prva beseda v našem javnem življenju. Da se mora tej veliki množici v

svojem lastnem interesu pridružiti tu še delavstvo, mali obrtniki ter drugi delavci, je nam dobro razumljivo. Vsi delovni stanovi naj bodo med seboj enakopravni — pravimo mi. Naši takozvani komunisti pa trdijo, da naj komandira in odločuje edino le proletarijat, ne samo nad buržoazijo, temveč tudi nad kmečkim ljudstvom, obrtniki, malimi trgovci in drugimi svobodnimi poklici! Zato mi ne moremo skupaj biti s takšnimi komunisti, kakršni so naši.

Naši komunisti so centralisti!

Naši jugoslovanski komunisti so centralisti! Oni stoje v Sloveniji in na Hrvaškem pod popolno komando belgrajskih komunistov. Te komande mi ne maramo, pa naj bo radikalno, demokratsko, zemljeradniško, socialistično ali pa komunistično pobarvana! V pogledu ureditve naše države so naši jugoslovanski komunisti prav takšni centralisti kakor sta Pašić in Pribičević. V tem pogledu med njimi ni nobene razlike. To pa je ravno najvažnejše! Mi smo federalisti, ali prav za prav celo konfederalisti. Vsakdo bodi gospodar na svojem — pravimo mi. Naši komunisti pa hočejo vladati nad Slovenci in Hrvati iz Belgrada! To dokazuje že njihova stranka, katere glavni in edino odločujoči sedež je v Belgradu! Naši takozvani komunisti v Sloveniji ne smejo storiti ničesar kar jim ne dovolijo v Belgradu. Belgrajski komunisti pa

so v zelo ozkih zvezah z znano belgrajsko kapitalistično »porodico«! Kadar se bodo slovenski komunisti osvobodili svoje belgrajske komande, bo morda mogoč z njimi pameten dogovor, prej pa ne! Danes ima jugoslovenska komunistična stranka v Ljubljani in v Zagrebu le svoja »pokrajinska tajništva«, ki so duševno in gmotno popolnoma odvisna od belgrajske komunistične komande, ki je komanda, kakršne so vse belgrajske od radikalne doli do takozvane »socialistične«.

Delavstvo stopi v SRS!

Če torej »delavsko-kmetijski list« prihaja danes z naukom o federaciji, republikli in slovenstvu, je to le volilna sleparija. Najprej se sami v svoji stranki osvobodite belgrajske komande, da ne boste kot tisti možiček na špagi, ki ravna svoje roke in noge, kakor potegne špaga...

Naša SRS je novo socialno in politično gibanje slovenskega kmečko-delavskega ljudstva. Delavci, ki ste doslej zavezanih oči hodili po kostanj v žerjavico enkrat za to, drugič za ono belgrajsko komando, osvobodite se sami in pridružite se naši SRS, ki bo z Vami ojačana postala silna mogočna vojska v hoju za politično svobodo in gospodarsko osvoboditev!

Slovenski kmet in delavec spada skupaj v boju za svoj dom in svojo državno in socialno pravico. Sama naj suvereno vladata na svoji rodni zemlji.

Slovenskim „samostojnim kmetom“!

V nedeljo so poročali slovenski dnevniki, da so sklenili zaupniki stranke slovenskih samostojnih kmetov na Stajerskem, da se pridružijo pri volitvah dr. Žerjavovemu »narodnemu bloku«. Ta sklep pomeni popoln preobrat v dosednji politiki slovenske samostojne kmečke stranke, kajti nedavno so še isti zaupniki sklenili, da bodo nastopili pri prihodnjih volitvah samostojno in so že tudi določili g. Puelja kot nosilca svoje liste na Stajerskem.

Ob enem pa pomeni ta sklep tudi popoln prelom z belgrajskimi »zemljičarstvi«, s katerimi so slovenski samostojni kmetje (oziroma njihovo vodstvo) tvorili doslej nedeljivo celoto.

Sklep zaupnikov slovenskih samostojnih kmetov na Stajerskem je prišel tako nenadoma in tako nepričakovano, da je veliko vprašanje, če bodo temu političnemu skoku hoteli slediti tudi kmetje-volilci!

Če preiskujemo vzroke, zakaj je prišlo do takega skoka, se ne bomo zelo motili, če trdimo, da je ta skok naravna posledica zagrešene dose-danje politike strankinega vodstva!

Vodstvo samostojne kmečke stranke je napravilo v svoji politiki dve veliki napaki. Prva napaka je bila ta, da se je stranka brez vsake potrebe spustila doma v takozvani »kulturni boj«. Ta korak je stranki doma silno škodoval. Druga velika napaka pa je bila ta, da se je vodstvo samostojne kmečke stranke na slepo vero zvezalo s srbskimi »zemljičarstvi«.

Mi smo že večkrat povedali, da imajo v Belgradu za vse »prečanske« politične stranke vedno pri-

pravljeno kakšno sorodno politično stranko, od katerih pa ima vsaka samo en namen, da namreč zvabi sorodne prečanske stranke pod svojo komando!

Tako imamo n. pr. v Belgradu »demokrate«, ki si hočejo pridružiti tudi »prečanske« demokrate, ampak ne kot polnopravne člane, temveč samo zato, da bi nad njimi komandirali. Mi imamo v Belgradu socialiste, toda belgrajski socialisti se s prečanskimi socialisti ne marajo družiti kot z enakopravnimi člani, ampak hočejo nad prečanskimi socialisti komandirati. Mi imamo v Belgradu tudi komuniste, toda oni ne priznavajo prečanskih komunistov kot svoje enakovredne »sodruge«, ampak hočejo nad njimi komandirati. Iz česar sledi, da je vsaka srbska stranka brez izjeme centralistična in vsaka ima samo en namen, podvreči si sorodne prečanske stranke pod svojo komando.

Tudi srbski »zemljičarstvi« niso niti za piko boljši. Srbski »zemljičarstvi« bi ravno tako radi pridobili zase vse sorodne prečanske stranke, kakor bi jih rada pridobila sploh vsaka belgrajska stranka, ampak ne zato, da bi se z njimi zvezala federativno, to je, da bi vsaki zvezni sorodni stranki prepustila vsaj doma odločilno besedo, temveč zato, da bi nad njimi komandirala!

Vodstvo slovenskih samostojnih kmetov pa tega ni uvidelo, ampak se je združilo s srbskimi zemljičarstvi kar na slepo vero in s tem priznalo srbsko komando nad seboj! Da zavedni slovenski kmetje-volilci te komande ne morejo priznati in je tudi ne bodo priznali, je jasno! Zato se je pričel tudi razkol v samostojni kmečki stranki in pred

Poravnajte naročnino!

slovenske samostojne kmete-volilce je stopilo sedaj usodno vprašanje: **Kam in kako sedaj?**

Na Stajerskem se je odločil en del zaupnikov, da hoče »podpirati«
dr. Žerjavovo demokrate. Za demokrate se je skoraj gotovo odločil oni del samostojnih kmetov, ki v svojem srcu sploh nikdar niso bili nič drugega kakor v samostojno kmečko obleko preoblečeni stari »liberalci«. Ti so torej našli svojo pot tja, odkoder so prišli. Kaj pa drugi?

Onim, ki se ne morejo ali nočejo ogrevati za dr. Žerjavovo demokracijo, prav iskreno svetujemo, naj se obrnejo tja, kamor se je obrnil že velik del zavednega slovenskega ljudstva. Naj se spomni, da so

Slovenci, naj se spomni, da morajo tudi oni pomagati graditi pot do kolikor mogoče popolne slovenske neodvisnosti in zato naj se pridružijo močnim republikanskim vrstam!

Slovenska republikanska stranka je slovenska stranka, ki ne stoji pod prav nobeno komando, ne pod srbsko in ne pod hrvaško, ker je s hrvaško republikansko stranko zvezana le federativno. Zato je v njej dovolj prostora za vsakega zavednega slovenskega kmeta in slovenskega delavca.

Premislite naše besede dobro in potem se odločite! Toliko samozavesti imate menda še, da vas še tako lepe besede ne bodo zvabile na stran monarhistov!

Glas srbskega kmeta.

Zadnji „Slobodni Dom“ prinaša pismo srbskega kmeta, ki se glasi:

„Kot kmet iz valjevškega okrožja, srca Srbije, smatram za dolžnost, da obvestim brate hrvaške kmete o razmerah pri nas v Srbiji, da ne bi bratje Hrvati delali napačnih sklepov o nas vseh, po tem, kar sedaj dela Belgrad.“

Če bi se presojalo nas vse po delu belgrajskih politikov, časnikarjev in takozvane inteligence, bi dobili pomotno sodbo o srbskem narodu. Jaz sem kmet in vem, da imamo tudi mi kmetje svoje slabosti in nedostatke. Tudi mi nismo angeli, toda to, kar delajo naši izobraženi ljudje in politiki, je zares sramotno. Mi imamo pravico reči, da smo bolji od njih. Mi kmetje smo ustvarjali našo državo počenši od Karadžordja in Miloša. Mi smo poginjali za njo, mi smo dajali svoje premoženje, a oni so se vsedli za polno mizo in sedaj skrbe samo za to, da bi državi in nam kar največ mogoče odvzeli. Ko

se je l. 1804. začel upor proti Turkom v našem kraju, je prodal Jakob Nenadovič svoje vole in svinje v Avstrijo, da si je mogel nabaviti orožje in municijo, a njegov sinovec, slavni prota Matija Nenadovič, je šel v Petrograd in na Dunaj ob svojem kruhu, da pomaga svojemu narodu in izbojuje zanj svobodo. Danes naši voditelji in političarji ne dajo niti pare iz svojega žepa, temveč dobivajo bogate plače, dodatke, a vrhu tega zaslužujejo milijone pri liferacijah in državnih poslih.

Prav imajo vsi tisti, ki pravijo: Srbijo upravlja cincarstvo! Večji del naše mestne gospode je cincarskega izvora! Prišli so v Srbijo kot v obljubljeno deželo; ti ljudje nimajo ne Boga ne duše ne drugačne svetinje. Edin njihov cilj je denar in zopet denar. A ti ljudje razumejo, delati se pravim rodoljubom poštene, narod sam pa smatrajo kot živino, ki naj za njih dela in trpi. Zato je naš kmet v vojni pel:

Evropsko vprašanje.

V nekem nemškem listu smo našli sledeči članek, ki je bil napisan o priliki sestanka češkega ministra vnanjih zadev dr. Beneša z avstrijskim ministrom vnanjih zadev:

„Mi živimo navidezno v najlepšem miru, toda v resnici so časi jako težavni in resni. Ves svet vre in kipi, posebno lahko pa pride do eksplozije na jugu in vzhodu Evrope. Vse države trpe silno vsled težke gospodarske krize. Društvo narodov si sicer prizadeva svetu ohraniti mir, razorožitvene konference se vrste druga za drugo, toda vse te konference nam ne vzbujajo ravno mnogo upanja na pomirjenje sveta. **Od dne do dne bolj čutimo, da je Evropa izgubila vodstvo svetovne politike in da je gospodarsko popolnoma propadla.** Vsled tega se vedno glasneje pojavlja klic po „Združenih državah Evrope.“

V tej zvezi so tudi jako važna prizadevanja za združenje malih srednjeevropskih držav v gospodarsko celoto, če je že politična združitev nemogoča. Takozvane nasledstvene države že danes uvidevajo, da je treba odstraniti gospodarske

ovire, ki jih razdružujejo, če si hočejo gospodarsko opomoči. Danes sklepajo vse velike države med seboj trgovske pogodbe — kdaj jim bodo sledile male države, ki so že po svoji zemljepisni legi druga na drugo navezane? Mogoče bo obisk dr. Beneša na Dunaju tudi v tem oziru pomenil prvi korak naprej.

Francoski ministrski predsednik Herriot se je prvi med vodilnimi državniki izrekel za ideal „Združenih evropskih držav“. Na ta način je on jasno in nedvomno povedal, kaj je Evropi potrebno.“

Težko je prerokovati, kako se bo Evropa razvijala v dogledni bodočnosti. Če pa se hoče vzdržati, se bo morala počasi federalizirati in republikanizirati. Federativno - republikansko je danes urejenega že nad tri četrtine vsega sveta. Samo Evropa je še tako srečna, da pozna monarhe, v vseh drugih delih sveta pa ni nobenega več! in tudi v Evropi je samo še pet najbolj nazadnjaških držav, ki se še niso otresle starega prahu. Med temi je tudi naša država.

Od hiše do hiše — od moža do moža!

Do dneva volitev manjkata skoro še dva meseca, a vendar se volilni boj razvija že danes jako čvrsto. Vse politične stranke se pripravljajo z vsemi svojimi močmi na odločilni udarec.

Po deželi švigajo najeti in dobro plačani agitatorji od vasi do vasi. Gospodje „voditelji slovenskega ljudstva“, kakor se radi imenujejo „voditelji“ vseh strank brez izjeme, se vozijo z avtomobili in v kočijah iz kraja v kraj in prirejajo povsod volilne shode, zaupne sestanke in agitacijske večere. Pri vseh takih prilikah navadno teče vino v potokih, da se ljudje navduše in da ploskajo danes temu govorniku, jutri pa še glasneje drugemu, ki da še več za

vino in ki se zna še bolj lagati kot prvi in še bolj ljudi farbati.

S tako bogatimi denarnimi sredstvi kakor nam nasprotne stranke mi žalibog ne razpolagamo. Mi nimamo nobenih tajnih in ne javnih volilnih fondov na razpolago. Mi nimamo nobene velike zadruženje in tudi ne bančne organizacije za seboj, ki bi krila stroške našega političnega boja. Pa tudi, če bi jo imeli, mi zadruženega ali bančnega denarja ne bi jemali za politične namene, ker zadružni ali bančni denar je last zadruharjev in bankirjev in ni naša last. Mi nimamo niti dr. Žerjavovega denarja, ki nam ga je očitalo glavno glasilo Slovenske ljudske stranke, do danes pa te svoje grde laži še ni

preklicalo.

Zato pa mi tudi ne moremo prirejati shodov po deželi in ne moremo nikamor pošiljati svojih govornikov na deželo. Mi moramo drago železniško vožnjo plačevati vsak iz svojega, ker nimamo brezplačnih kart. Mi tudi ne moremo plačevati avtomobilov in kočij in tudi ne moremo ljudem plačevati pijače, ker nimamo toliko denarja. Mi moramo biti veseli in zadovoljni, če bomo mogli vzdržati svoj list.

Namesto denarnega kapitala pa imamo drug kapital, ki je mnogo več vreden kakor ves denar vsega sveta. **Mi imamo svoje poštenje in neomajno vero v zmago naše lepe in vzvišene republikanske misli. Mi ljudi ne goljufamo in ne slepimo! Mi ljudem ne obljubujemo prav nič! Mi pravimo ljudem pošteno in odkrito: Če se boste vsi zedinili pod republikansko zastavo, boste dosegli vse iz svoje lastne moči!**

Prazen strah.

Belgrajski vladi in vsem monarhističnim strankam v cel državi je republikansko gibanje strašen trn v peti! Zato poskušajo na vse načine in uporabljajo vsa sredstva, da bi to gibanje zatrli.

Vi vsi, ki berete razun „Slov. Republikanca“ tudi še druge liste, zlasti dnevnike, nam boste potrdili, da je res, da so vsi slovenski dnevniki od „Slovenca“ pa tja do „Slov. Naroda“ poročali iz Belgrada, „da bo vlada hrvaško kmečko republikansko stranko razpustila, njene poslanke in agitatorje zaprla in jih vse skupaj postavila pred sodišče, Štefana Radiča pa dala obesiti.“

Vse to ste morali požirati dan na dan!

Potem se gotovo tudi spominjate, da so nam naši slovenski dnevniki sporočili „veselo“ novico — za gospode monarhiste kajpada jako veselo! — da bo vlada vse uradnike, ki so republikanskega mišljenja, poslala v pokoj ali pa jih bo pometala na cesto! Tudi to ste brali v vseh slovenskih dnevnikih, od prvega do zadnjega!

Ko ste to brali, so se mnogi izmed vas gotovo ustrašili in so rekli sami pri sebi: „Kaj bom republikanec, če bom pa zaprt? Zakaj bi delal za republiko, če pa ne bodo dali škrinj?“ In marsikdo izmed vas se je morebiti res ustrašil in — omahnil...

Vsa Hrvaška — republikanska.

Na Hrvaškem so imeli do nedavnega časa samo dve večji stranki, hrvaško kmečko republikansko in takozvano „hrvaško zajednico“. V kmečki republikanski stranki so bili organizirani večinoma kmetje in delavci, v hrvaški zajednici pa velik del hrvaške inteligence.

Poleg teh dveh velikih političnih organizacij je bilo na Hrvaškem še nekaj demokratov Pribičevićeve vrste, nekaj radikalov v Slavoniji, nekaj pristašev „hrvaške pučke stranke“ (hrvaška SLS) in peščica socialistov in komunistov. Vse te stranke pa so bile tako majhne, da pri volitvah sploh niso prišle v poštev. Ogromna večina hrvaškega ljudstva je stala v taboru zgoraj imenovanih dveh velikih strank, hrvaške republikanske stranke in hrvaške zajednice.

Nedavno pa se je Hrvaška zajednica javno izreкла za republiko. Ta proglas je za razvoj hrvaške politike dalekosežnega pomena. Sklep hrvaške zajednice pomeni namreč, da se približuje hrvaškemu kmečkemu republikanskemu gibanju tudi ogromna večina hrvaške inteligence, tako da je danes ves hrvaški narod z malimi brezpomembnimi izjemami organiziran pod mogočno republikansko zastavo.

Kdor pa hoče kaj doseči, mora sam delati! Tudi vi morate delati sami! Ni treba, da bi eden napravil vse — vsak nekaj, po svoji moči.

Vam ni treba drugega storiti, kakor da greste od vasi do vasi, od hiše do hiše in od moža do moža! **Pojdite okrog vsak po svoji okolici kakor so hodili apostoli in oznanjujte vero v našo republikansko misel!**

Povejte in razložite vsakemu pri prostemu človeku s svojimi priprostimi besedami, naj ne verjame več onim, ki se vozijo okoli s svojimi avtomobili in ki vam dajejo za vino, ampak naj verujejo vam samim, da je naša edina rešitev v federativni republici. Dokler naša država ne bo preurejena tako, kakor vam pripovedujemo mi že leta in leta, ne bo sta slovenski kmet in slovenski delavec nikdar gospodarja na svoji zemlji! Tako povejte ljudem in 8. februarja bo zmaga republikanska!

Da pa boste vedeli, pri čem ste v resnici, vam povemo tako:

Vse grožnje in pretnje s sodnijskimi preiskavami, z obeščanjem in z razpusti in z metanjem na cesto so prazen strah! To si zapomnite dobro!

Le poslušajte, kaj je na te vladne in monarhistične grožnje odgovoril podpredsednik hrvaške republikanske stranke dr. Maček. Ta je rekel:

„Prepovedati hrvaško republikansko stranko ali pa jo razpustiti, se pravi razpustiti celo hrvaško deželo, vsa hrvaška mesta in vse hrvaške vasi ali z eno besedo: ves hrvaški narod! Tega pa ne more storiti nobena vlada, ker nikdar še nobena vlada ni ustvarila kakega naroda, ampak narodi so tisti, ki si svoje vlade postavljajo!“

Kar je povedal dr. Maček za Hrvate, velja tudi za naš Slovence. Če bo ves narod složno nastopil za republikansko misel, je ni sile na svetu, ki bi mogla to prepovedati, in v slovenskih gozdovih ne raste toliko lesa, da bi bilo mogoče iz njega napraviti dovolj vislic za vse republikance v Sloveniji!

Ne dajte se torej plašiti od praznih strahov, ki so zunaj votli, znatraj jih pa nič ni, ampak pojdite odločno, moško in samozavestno v boj za svojo idejo. Dne 8. februarja glasujte vsi kot en mož za slovensko republikansko stranko!

Proti taki sili, kakor jo predstavlja ves republikanski hrvaški narod, je vsako nasilje, najsi pride od ktere koli strani, popolnoma brezuspešno. **Hrvatje nastopajo danes pred vsem svetom kot močna, na predlagi republikanske ideje organizirana narodna celota in enota!**

Sedaj se pa ozmimo v Slovenijo! Kakšno klavrno vlogo igra danes v slovenskem političnem življenju takozvana slovenska „inteligenca“! V večnem strahu za svoj ljubi vsakdanji državni kruhek se krivi in šibi pred vsako vlado in se zvija pred vsakim miglajem iz Belgrada kakor politični kuček! Ali je to „inteligenca“? Zato se moramo mi, slovenski republikanci, predvsem zanašati na svojo lastno moč, na moč in zavednost kmetov in delavcev! Oni mali peščici slovenskih šolanih ljudi pa, ki stoje že danes na naši strani, pa vsa čast in naše odkrito priznanje! Upajmo, da bo tekom let vsa slovenska „inteligenca“ uvidela, da njen prostor ni na strani tujcev, ampak da se mora bojevati ramo ob ramo na strani slovenskega ljudstva.

„Slovenec“ zopet potegnjen!

V soboto, 6. decembra, je prinesel »Slovenec«
dolg članek o zborovanju glavnega odbora naše SRS v Zidanem mostu. Ta članek vsebuje toliko laži in neresnic, da bo moral

priobčiti »Slovenec«
popravek v smislu § 19. tiskovnega zakona. Prav za prav je značilno za »Slovenca«, da je neprestano dobro založen z najrazličnejšimi popravki.

To dokazuje njegovo gorečo resnicoljubnost!

Pri gorenjem članku o zborovanju našega glavnega odbora pa se je »Slovenec« še prav posebno blamiral. Tisti, ki so temu zborovanju prisostvovali, vedo sedaj, koliko smejo dati na takšna poročila, ki jih bo seve še prav veliko do 8. februarja 1925! Menda imamo v Sloveniji eno samo politično stranko, ki prav rada pošilja svoje špijone v nasprotne organizacije. To je žali bog — SLS! Tudi v našo organizacijo je poslala takšnega ptiča, ki je hotel s pomočjo SRS priti celo do — mandata. Bil je to odličen njen zaupnik, ki pa se je obrnil po vetru, vendar vzdržujoč še vedno vezi z vodstvom SLS. Ta ptiček — med poštenimi ljudmi zasluži ime »šuft«! — na zborovanje našega vodstva niti več vabljen ni bil, ker smo bili pravočasno nanj opozorjeni. Prišel pa je vseeno, no mi »dobre duše« pa smo ga pustili kljub temu v dvorano, ker nismo imeli kaj skrivati!

Ker mož seve ni prišel do zaželjene kandidature, se je hitro obrnil in nesel »Slovenec« popolnoma potvorjeno in lažljivo poročilo, kakor je poprej pošiljal nam lažnjiva poročila iz vrst SLS. Mi jih seve nismo priobčevali, ker smo bili dovolj previdni, »Slovenec« pa mu je takoj nasedel in se blamiral. Zakaj se je ta SLS emisar tako grdo in nesramno zlagal, seve ne vemo. Mislimo pa, da zaradi tega, da bi se podvstu SLS tembolj prikupil, ker morda upa, da bo vsaj pri klerikalcih prišel do kandidature. Ta mož rovari sedaj v svojem okraju proti nam in je celo tako predrzen, da piše obenem »Slovenec« in — nam! Toda v Belikrajini ne bo imel sreče, ker je tam dobro poznan kot »šviga švaga — čez dva praga«. Na našem pragu je hitro opravil in mi ga z hvaleznim srcem vračamo zopet nazaj — naši stari tetki SLS!

»Slovenec« in SLS pa iskreno čestitamo na koreniti blamaži.

Dnevne vesti.

„REPUBLIKANSKI TEDEN“.

Novo leto se bliža z naglimi koraki!

Navada je pri nas, da ljudje z novim letom naročajo ali pa odpovedujejo časopise.

Kako važno je za nas republikance zlasti sedaj, v času volitev, *lastno glasilo*, je znano in razumljivo vsakomur, kdor pomisli, da je *lasten list naše edine orožje*, ki ga imamo proti svojim nasprotnikom, in edina duševna vez, ki veže vse somišljenike!

Na drugem mestu smo povedali čisto odkrito in pošteno, da mi nismo denarja. Ne za shode, ne za agitatorje. Edino, kar imamo, je naročnina na list in pa to, kar dobimo za oglase!

Svoje edine orožje, ki ga imamo, moramo zategadelj po možnosti utrditi in okrepiti. To pa nam bo mogoče le, če nam naši somišljeniki pridobijo za novo leto kotlikor mogoče mnogo novih naročnikov.

V ta namen prosimo vse naše somišljenike, zlasti pa krajevne organizacije, da priredijo vsak po svoji moči in v svojem okolišu v božičnem času

REPUBLIKANSKI TEDEN.

Cez praznike imate pač časa dovolj, da stopite k svojim prijateljem in znancem in jih opozorite na veliko važnost lastnega lista v sedanjem hudem volilnem boju. Vztrajna in spretna

AGITACIJA ZA „SLOVENSKEGA REPUBLIKANCA“.

ne bo podprla samo našega lista, ampak bo obenem tudi najlepša in najboljša

AGITACIJA ZA SLOVENSKO REPUBLIKANSKO STRANKO!

Za nabiranje novih naročnikov zadostuje navadna pola papirja. Na to polo zapišite natančno in razločno: Ime, kraj in zadnjo pošto novega naročnika. Nabiralne pole pošljite tako, da jih bo dobila uprava že pred 1. januarjem, da bomo lahko vsem naročnikom poslali že prvo novoletno številko! Nabiralne pole pošljite na naslov: Uprava „Slovenskega Republikanca“, Ljubljana, Breg št. 12.

Za nabiranje novih naročnikov se priporočamo posebno vsem našim krajevnim organizacijam, a tudi posamezni naši somišljeniki naj ne zaostajajo za organizacijami! Le krepko in pogumno in brez strahu na delo in zmaga bo naša, ker mora biti naša, če bomo storili vsak svojo dolžnost!

Kako odgovarjajo! Mi smo že parkrat svetovali svojim pristašem, naj vse politične nasprotnike brez izjeme vprašujejo vedno in povsod, ali so monarhisti, ali so republikanci! Prepričali se bodo, da na to vprašanje ne bodo dobili drugega odgovora kakor prostaško zmerjanje. Tak odgovor pa ni noben odgovor!

Berite časopise! Svojim pristašem, ki imajo priložnost, da berejo več časopisov kakor samo „Slovenskega Republikanca“, svetujemo nujno, naj berejo vse, kar jim pride pod roko! Kolikor več bodo brali, toliko lepšo sliko bodo dobili o našem političnem življenju in o delovanju naših starih političnih strank. V „Jutru“ in v „Narodu“ bodo našli lepe fotografije o delovanju Slov. ljudske stranke in o delovanju slovenskih samostojnih kmetov, v „Slovenec“ bodo našli lepe slike o delovanju „demokratov“, v „Kmetijskem listu“ pa zopet lepe slike o delovanju „demokratov“ in Slovenske ljud. stranke in tako naprej. Nazadnje naj pa vzamejo v roke „Slovenskega Republikanca“ in naj pokličejo na pomoč svoje možgane in svojo pamet, potem naj pa sami presodijo, kdo ima prav!

Za kratek čas. Na vseučilišču v Ljubljani je prišlo do spora in končno tudi do pretepanja med „naprednjaki“ na eni strani in med „klerikalci“, „prevratnimi elementi“, „narodnimi izdajalci“ in kar je še drugih poštenih ljudi — na drugi strani. Ko je stvar postala napeta, so zakričali „naprednjaki“: „Dole popovi!“ — Klerikalci itd. so pa odgovarjali: „Živeli lopovi!“ (Mislili so pri tem na „lopove“ v Belgradu, op. ur.)

Ena dunajska. Na Dunaju so v nekem cirkusu kazali človeka, ki je bil baje ljudožer. Bil je ves kosmat in strašno divji in je jedel samo surovo meso kakor kakšna zverina. V resnici pa ta človek ni bil ljudožer, ampak samo izgledal je tako. Doma je bil daleč nekje v Aziji. Lepega dne se mu je pa stožilo po domu. Zato je ušel iz cirkusa in hajdi na kolodvor. Tam pa revež ni znal povedati, kam bi rad. Samo z rokami je mahal, kakor da hoče reči, da bi rad proč. Tudi lep kupček denarja je položil na blagajniško polico. Blagajničarka je dolgo ugibala, za kam naj bi dala karto. „Iz Pariza ni“, je premišljevala, „tam ni takih divjakov.“ Tudi iz Prage ni, iz Ljubljane tudi ne — kam torej? Naenkrat pa se potrkva s prstom po čelu, stopi k omarji za karte, potegne eno ven in jo da divjaku. Poslala ga je v — Belgrad...

Cenjeni naročniki in somišljeniki! Letošnje leto se nagiba h koncu. Naše račune bo treba zaključiti. Prosimo torej vse one naše p. n. naročnike, ki imajo na naročnini za tekoče leto še kaj dolga, da poravnajo istega po položnicah, katere je naša uprava že prej po večkrat priložila listu. Kdor pa položnice nima, jo pa dobi v prihodnji številki in naj po tisti pošlje naročnino tudi za prihodnje leto 1925. Poravnajte vsi takoj vso zaostalo naročnino!

V prihodnji številki bo prejel vsak naročnik poštno položnico za vplačanje naročnine za prihodnje leto 1925. Prosimo vse one, ki zmorejo naenkrat plačati celo letno naročnino v znesku 50 Din, naj ta znesek pošljejo takoj po prejemu položnice ali vsaj prve dni v mesecu janu-

arju. Kdor pa ne zmore plačati celoletno naročnino, naj pa pošlje polletno ali vsaj četrtletno. Za druge pa stane naročnina mesečno 5 Din. Kdor ima pa še zaostanek za tekoče leto, naj pošlje istega tudi obenem z naročnino za prihodnje leto. Dotični pa, ki lista ne misli plačati, naj nam pa prvo številko v januarju 1925 takoj vrne. Naročnina za inozemstvo stane mesečno Din 10. Upamo, da nam bodo naši cenjeni naročniki v prihodnjem letu 1925 bolj točno pošiljali naročnino, ker s tem olajšajo ogromno delo naši upravi. Vsak, ki dobi položnico, naj jo takoj izpolni in na domači pošti vlača. Uprava.

Gospoda dopisnika, ki je priobčil v sobotnem »Slovenec« velik slavospev na dr. Korošca in njegovo politiko, vljudno prosimo, naj ne graja samo nas zaradi tega, kar smo povedali mi na dr. Koroščev naslov in na naslov voditeljev SLS, ampak naj svetuje tudi »Slovenec« kot njegov odličen sodružnik, da »Slovenec« popravi krivico, ki jo je namenoma in hote in zavedno napravil g. Prepeluhu s tem, da mu je očital, da je g. Prepeluh dobil od dr. Žerjava denar v politične namene.

Ves svet se je smejal belgrajski vladi, ko je dala priobčiti pred dobrim tednom v belgrajskem listu »Politika« neko izjavo, v kateri trdi, da ima v svojih rokah nedvomne dokaze, da je Radić »boljševik«, ki je že takrat, ko je bil v Moskvi, sklenil z ruskimi boljševiki pogodbo, da bo napravil koncem meseca januarja l. 1925., torej tik pred volitvami (8. februarja) v Jugoslaviji »revolucijo«. Vlada je trdila, da je vse to razvidno iz nekkih »dokumentov«, ki so »izginili« iz pisarne ruskega boljševiškega poslanstva na Dunaju. — Tuji diplomatje v Belgradu se še niso zlepa tako smejali kakor takrat, ko so brali to izjavo naše slavne vlade! Ti gospodje so namreč dobro vedeli, kdaj je bil Radić v Moskvi. Takrat, ko je bil Radić v Moskvi, Pašić sploh ni bil na vladi in takrat se še živemu krstu ni moglo niti sanjati, da bomo imeli volitve ravno 8. februarja l. 1925.! Radić in ruski boljševiki bi bili morali biti torej naravnost od samega Sv. Duha razsvitljenjem preroki, da bi bili že pred enim letom (!) vedeli, kdaj bodo pri nas volitve in da bi bili že pred enim letom (!) določili čas za »revolucijo« ravno za konec januarja meseca l. 1925.! — Vse to pa našega ljubega »Naroda« in »Jutra« ni oviralo, da ne bi bili teh prismođarij priobčili svojim vernim monarhističnim backom v Sloveniji kot golo resnico! Je kar za kozl...!

Zaplemba. Sobotno številko »Slovenca« je državno pravdnštvo zaplenilo. S tem je zagrešilo veliko napako. Če hoče državno pravdnštvo podpreti sedanjo vladu, ne sme pleniti opozicijskih listov, ampak mora pleniti »Narod« in »Jutro«, kajti danes je že tako, da ljudje vedno simpatizirajo z onimi, ki so zaplenjeni, ne pa z onim, ki pleni. Z ozirom na današnje razpoloženje ljudstva je zaplemba vsakega opozicijskega lista naravnost protidržavno dejanje, ker opozicijo samo krepki, namesto da bi jo krotilo.

Kaj so Slovenci? Kdor ima čas in voljo, da bere redno vse slovenske liste, mora priti do prepričanja, da so Slovenci narod samih narodnih izdajalcev, narod Judežev in Efijaltov. V sedanjem volilnem bo-

ju namreč vsaka politična stranka v Sloveniji samozavestno proglašuje vse svoje politične nasprotnike za »narodne izdajalce«. Kdor se noče slepo pokoriti komandi voditeljev Slovenske ljudske stranke in gledati in presojati političnih dogodkov skozi politične špegle dr. Korošca, je »narodni izdajalec«. Tako gre to vse po vrsti, tako da mora pameten človek priti do sklepa, da smo vsi Slovenci s svojimi političnimi voditelji vred sami Judeži Iškarijoti, Herostrati, Efijalti in narodni izdajalci. Pa naj kdo reče, da nismo Slovenci narod čisto posebne sorte. Tudi vsi poslanci, ki jih bodo Slovenci izvolili, bodo brez izjeme sami »narodni izdajalci«. Kdor ne verjame, naj bere nekaj tednov slovenske dnevnik.

Zalosten pojav. Sobotni »Slovenec« je priobčil dolgo poročilo o sestanku zaupnikov SRS v Zidanem mostu, ki kar mrgoli laži in natolcevanja. Na vse neresnice, ki jih je nagromadil g. dopisnik v svojem poročilu, ne moremo odgovarjati. Zaupniki, ki so se sestanka udeležili, bodo že vedeli, kaj je resnica in kaj je laž, saj so bili navzoči. Nam je samo žal, da se je našel v republikanskih vrstah človek, ki je iz užaljenega ponosa izkazano mu zaupanje prav grdo vrnil. Dobro pa je, če se taki ljudje rajši prej kakor pozneje sami izločijo iz naših vrst. Kdor je republikanec samo zato, ker upa biti postavljen za kandidata, ne da bi ga ljudje sami izvolili za to, naj raje sam zapusti republikanske vrste! »Slovenec« pa na njegovi najnovejši pridobitvi prav nič ne čestitamo. Naši zaupniki bodo pri prvi priložnosti o zadevi natanko obveščeni.

Bodite previdni v svojih besedah! Vse svoje somišljenike prosimo, da so skrajno previdni v svojih besedah v občeavanju z vsakomur brez izjeme! Danes človek prav nič ne ve, komu lahko kaj zaupa in komu ne! Zlasti vas svarimo, da ne govorite prav nič o kralju! O republiki pa je dovoljeno govoriti, ker republikanstvo kot tako ni prepovedano. Zalostno je sicer, da se najdejo med Slovenci še ljudje, ki vedoma ali nevedoma spravljajo svoje rojake v ječo, ampak tako je, in zato je treba biti povsod previden in oprezen. Preveč previdnosti ni še nikdar škodovalo, premalo pa že dostikrat.

Gospodom pri »Domoljubu«, »Slov. Gospodarju« itd. V zadnjih številkah imenovanih listov je objavljenih na kupe grdih osebnih napadov in žalitev na naslov g. Prepeluha. G. Prepeluh je »repeličica«, je »narodni izdajalec«, je »Žerjavov pomagač«, je »hlapec centralizma« in tako naprej. Na take in podobne psolve mi ne bomo odgovarjali. Če se gospodom, ki te liste pišejo, prijetno zdi, da se valjajo v cestnem blatu in gnoju, jim mi tega veselja ne bomo motili. Pripominjamo pa, da s pouličnimi psovkami še ni dan odgovor na vprašanje: Ali ste monarhisti — ali ste republikanci? Na to vprašanje raje odgovorite svojim ljudem namesto da zmerjate!

Hodite na shode! Na drugem mestu smo že povedali, da mi ne moremo prirediti po deželi shodov, ker nimamo denarja za take prireditve. S tem pa nočemo reči, naj naši somišljeniki ostajajo doma in naj ne obiskujejo shodov, ki jih prirejajo naši nasprotniki. Ravno nasprotno:

Naši somišljeniki naj le pridno hodijo na shode! Na shodih naj razne govornike mirno poslušajo, ker je **močenje shodov kaznivo!** Pač pa naj lepo počakajo, da govorniki končajo, potem pa naj vedno vprašujejo: **Gospod, ali ste vi monarhist ali ste republikanec?** Prepričani bodite, da se nihče, pa prav nihče ne bo izjavil kot monarhist, pa tudi ne kot republikanec! Kdor bi pa le rekel, da je on tudi za republiko, od tega zahtevajte pismeno tozadevno izjavo pred pričami in tako pismeno izjavo pošljite nam. Naš naslov je: Uprava „Slov. Republikanca“, Ljubljana, Breg št. 12. Kdor bi se pa branil tako izjavo dati pismeno pred pričami, kljub svoji ustmeni trditvi, da je „za republiko“, tega postavite kot grdega lažnjivca pod kap!

Ugotovitev. Na naše navedbe v članku „Politična doslednost“, ki smo ga objavili v zadnji številki „Slov. Republikanca“, ni odgovoril do danes niti en sam nasprotni list, ovrigel jih pa že celo ni. Vsi od prvega do zadnjega molče kot grob.

Dopis iz Stajerske. Zadnji »Slov. Gospodar« je objavil daljši članek o »Prepeljuštvu«. Piše, da je g. Prepeluh velika ničla in da se mu gre samo za dvomljiv mandat! Če je te-

mu tako, zakaj ni bil g. Prepeluh takrat ničla, ko je gospodom okrog »Slov. Gospodarja« pomagal razbijati in tudi razbiti samostojno stranko? — Predbacivajo mu Radića, sami pa z njegovo pomočjo postanejo kralj. ministri. Na shodih trdijo, da so boljši republikanci kot Prepeluh in Radić, očitno pa tega ne priznajo, ker potem ne morejo postati kralj. ministri. Če je bil g. Prepeluh nekaj socialist je bil to z isto pravico kot Vesenjaki demokrat, Pušenjak prostozidar, dr. Korošec centralist, avtonomist, monarhist, Radićevce, slov. republikanec, konservativce, ob času volitev pa pristaš edino zveličavne SLS in to vse po časovni potrebi ko se gre za njegov mandat in min. stolček! Po tej potrebi je na njegovi listi tudi lahko vsak »Stajercijanec« in nekdanji najhujši sovražnik slov. ljudstva, desna roka ptujskega Orniga in tihi pristaš JDS, samo da poljubi SLS koritarjem roko in je njih dober kimavec. Prepeluhovo namišljeno službovanje Radiću pa bi ne bilo nič manj častno kot je častno za dr. Korošca, da zleze v Radićev plašč od časa do časa in po potrebi, kadar treba pa pajdaštvo z Radićem zataji. Golob si naredi

lastno gnezdo in v njem ostane, po tujih gnezdih stika samo kukavica, pregnana pa frfota od drevesa do drevesa, od veje do veje in se sramežljivo skriva. Torej če se g. Prepeluhu ne posreči zvoditi slov. golobe v Radićev golobnjak, se sigurno posreči dr. Korošcu skriti slov. golobe v konservativno gnezdo kukavice. Gospodje okrog Slov. Gospodarja, ki trdite, da imate monopol do vodstva slov. ljudstva, povejte nam raje kake zasluge ima SLS za pobijanje korupcije in draginje? Vsakdanje potrebščine so vsak dan dražje, kmečki pridelki kot žito in živina pa nima nobene cene. Denarja ni, kar ga je, se nam odvzame za visoke davke za Beograd, bančno verizništvo z visokimi obrestmi cvete, vojaštva imamo vedno več in s tem večje davke, revni sloji, to so delavci, invalidi in vojaški vpokojenci pa se naj preživljajo od papirnatih obljub in padejo od vseh strani odiranim kmetom v preskrbo. O tem in kedaj dobimo obljubljeno avtonomijo, bi se poprej splašalo pisati kot o »Prepeljuštvu«.

Listnica. I. M. v S. — Na vaše vprašanje, če lahko tudi duhovnik postane kandidat pri republikancih,

vam odgovorjamo, da z naše strani ni za to prav nobene ovire! Tudi duhovnik je državljan kakor vsak drugi. Samo delati je treba za republikansto stvar in si pridobiti zaupanje in spoštovanje med republikanci enega ali drugega okraja, da ga predlagajo za kandidata. — I. K. v K. — Radićevo sedanje bivališče mora biti zaenkrat „neznano“.

DAROVJI ZA TISKOVNI SKLAD. Blejski republikanci z izrekom „Le pogumno naprej!“ Din 100.—
Iv. Ž., Smlednik 5.—
Gorenjski republikanec 10.—
Organizacija Gor. Otave pri Cerknici 12.50
Vnet somišljenik in sodruknik iz Notranjske 10.—
Republikanec iz Notranjske 20.—
Republikanec iz Radovljice 100.—
Podbreški republikanci 50.—
Na seji glavnega odbora zbrano 265.—
Neimenovani, Ljubljana 50.—
F. Š., Sv. Andraž v Haložah 15.—
Vsem darovalcem najtoplejša zahvala. Nabirajte ob vsaki priliki za tiskovni sklad.

IZDAJA LJUBLJANSKA ORGANIZACIJA SLOVENSKIH REPUBLIKANECV.
Odgovorni uredni Drago Brozovič.
Tiskarna J. BLASNIKA NASL. v Ljubljani.

Izšla je Blasnikova
Velika Pratika
za navadno leto 1925 ki ima 365 dni.

„VELIKA PRATIKA“ je najstarejši slovenski kmetijski koledar, koji je bil najbolj vpoštevan že od naših pradedov. — Tudi letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini, zato pride prav vsaki slov. rodbini. Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stane 5 Din; kjer bi jo ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri

J. Blasnika nasled. tiskarna in litograf. zavod
Ljubljana, Breg št. 12.

Ure Zlatnina

F. P. ZAJEC
optik
LJUBLJANA,
Stari trg 9.

Ščipalci Očala

Čitajte „Slovenski Republikanec!“

FR. SLOVNIK
Ljubljana, Stari trg 2

priporoča po najnižjih cenah svojo zalogo izgotovljenih oblek in manufakture.

Obleke po meri se točno izvršujejo.

Rupim. Dunajski in Ljubljanski Zvon, Kres, Slov. Bčelo, Slov. Glasnik in vse druge knjige

HINKO SEVAR
antikvariat knjigarna

Ljubljana, Stari trg 34

Trboveljski premog drva koke angleški premog šlezijske brikete dobavlja

ILIRIJA
Ljubljana, Kraja Petra trg 8.

Plastilo tudi na obroke.
Telefon št. 220.

Naslove oddajalcev in odjemalcev stanovanj, trgovskih in obrtnih lokalov, posojil, kreditov ter prodajalcev in kupcev hiš, posestev in premoženja dobiti proti mali odškodnini pri „Posredovalcu, Ljubljana, Sv. Petra c. 23.“

Vsem cenjenim gospodinjam priporočamo

ADRIA

ljudsko ječmenovo, dvojno sladno ječmenovo „Sidero“ in dvojno sladno rženo „Meta“-kavo.

JOHAN

se dobi v vseh specializiranih prodajalnah.

Popolnoma varno naložite denar v

Ljubljansko posojilnico

ki posluje v novopreurejenih prostorih v Ljubljani

R. Z. Z. O. Z.

Mestni trg 6

8% ter jih izplačuje takoj brez odpovedi. Večje vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi više po dogovoru.

Posojila daje le proti popolni varnosti proti vknjižbi na hiše in posestva ter proti poroštvu. Daje tudi trgovske kredite ter sprejema cesije in inkaso faktur.

Za pouk in zabavo je potrebno dobro čtivo, ki je tudi veselje in kras knjižici. Za Din 5.— se dobi najboljši Kellerjev roman

Regina

Za Din 15.— najlepši roman srbskega pisatelja nušića

Občinsko dete

in za Din 14.— se dobi knjiga

Zeleni kader

ki opisuje življenje legijonarjev za časa svetovne vojske in razsula Avstrije — v tiskarni

J. Blasnika nasled. v Ljubljani,
Breg št. 12.

Denar je poslati naprej.

15 letno jamstvo

najpopolnejši **Stower** šivalni stroj s pogreznim transporterjem (grabljice). Z enostavnim premikom je stroj pripravljen za štepanje, vezenje ali šivanje.

Ludovik Baraga, Ljubljana
Šelenburgova ul. 6, I. nadstr.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani

Ustanovljeno 1898

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Aleksandrova cesta 5

Telefon št. 367

Obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri brez vsakga odbitka.

Trgovska banka d. d., Ljubljana

PODRUŽNICE:

Maribor, Kamnik, Konjice, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Slovenjgradec, Slovenska Bistrica

Dunajska cesta 4. (v lastni stavbi)

KAPITAL IN REZERVA DIN 19.000.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Brzjavni: Trgovska

Telefoni: 139, 146, 458

EKSPOZITURE:

Logatec
Prevalje